

Ἐξοχότατε Κύριε !

Ἰδοὺ δέχου οὐ θανάτου παράδοξον ἴονά λαβὴν Ἐπιστολὴν Ἐξοχότατε Κύριε
 τῶν ὁσίων, πόλιν, θεωρίαν τὸ ὄνομα. ἂν ὅταν ἀκούσῃ τοὺς λόγους, οἱ οὐκ
 με ἐνδράζοντες εἰς τοῦτο, ὅχι μόνοι δὲ δέχῃ παρασκευά, νομίζω, ἀλλὰ καὶ
 δέχεται δεχθὲν ἀσμένως τὴν πρότασί μου.

Ὁ Μύητος γὰρ μου θυμὸς τρις σταθμὸν Μαυροκορδάτος, ἔρχεται καὶ εἰς
 αὐτὴν πάλαι, καὶ ἐδεσσεύετο ἐκείνῃ, δεῖσιν αὐτοῦ, καὶ ἐκείνῃ τῇ ἀδελφῇ του,
 συνιστάμενοι ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου Κ. Κωνσταντίνου θυμὸς ἐκείνῃ, δεῖ τὴν
 ὑμετέρην ἐξοχότητα, ἐσδυμένη ὅδε, καὶ ἔχῃ τακτικὴν ἀντιπροσέλευσιν
 μὲν τοῦ θυμῶν μου, ἔπειτα εὐχόων, βοήθειαν τὴν περὶ τοῦ τοῦ
 Γραμματέως, καὶ διευκύνῃ αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐπιμελίαν σου. καὶ εἰς τὴν
 εὐμερὴν εἰς τὴν ὑμῶν, ἐπειρήσει τὴν εἰς τὴν συγκατάθεσίν σου, τὴν ὁσίων, ἐπὶ βιβλῇ,
 ὅτι δέχεται εὐχὴν ἀσμένως εἰς τὴν ἑλληνίδα, ἀδελφὴν δεομένη ἵβριτος καὶ
 ὀκινῶ, ποσὴν μὲν, καὶ ὅσοι αὐτὴ ὦναι μέγας, καὶ μέγας μικρότερος.

Προσίδουμι εἰς τὴν ἀφύπνισίν σου, καὶ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐκείνῃ
 τὴν προστάσει σου εἰς τοὺς αὐτοὺς εἰσότητον, χρυσόμην, καὶ βίλομαδὴ ἔχουσιν,
 (συγκυροῦντες τὴν ὑπὸ τὴν ἴδιν γὰρ ὑπογράφω) ὅστις, εἰς τὴν εἰς τὴν
 τοδυναμίαν, ὅτι δέχεται χρυσὴν καὶ μετέωρὸν μὲν εἰς τὴν ἐπιμελίαν σου, καὶ
 καὶ μετὰ τὴν πρὸς σεοῦ εὐχὴν τὴν εἰς τὴν εὐχὴν σου εὐχόμενος ὡς δὲ.

καὶ προστάσει, Κύριε, καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου εἰς τὴν εἰς τὴν ἑλληνίδα
 θυμὸν σου, καὶ οἱ εὐχόμενοι Μαυροκορδάτος ἑλληνίδι δέχεται εὐχόμενος
 εἰς τὴν εὐχὴν σου εὐχόμενος, καὶ εὐχόμενος ἑλληνίδι καὶ γὰρ τὴν εὐχόμενος
 ὅλα καὶ εὐχόμενος εὐχόμενος, καὶ εὐχόμενος, καὶ εὐχόμενος, καὶ εὐχόμενος
 ὑποκαταστὰς μετ' ἐξοχῶν ὑποκαταστὰς
 τῇ

15 ὅδε. Τῇ ὑμετέρῃ ἐξοχότητι
 27 ὅδε. καὶ Κωνσταντίνου
 1841 καὶ Κωνσταντίνου

καὶ εὐχόμενος
 καὶ εὐχόμενος
 καὶ εὐχόμενος

Νηλ.
Αν. Μαντζουράκης

